

inden for møbelfaget, således at landet nu er vel udrustet med dygtige fagfolk. På dette område bør staten være med, og det bør overlades en kapacitet at fremstille gennemarbejdede typetegninger (der stadig à-jourføres), således at der på grundlag heraf kan foregå anskaffelser, som både er rationelle og kunstnerisk forsvarlige.

Endvidere peger vi på, at der, ligesom det er tilfældet ved arkitektarbejdet, kan ske en spredning med hensyn til den rådgivende *ingeniørbistand* ved statsbyggeriet. Det kan nævnes i denne forbindelse, at der ved den nylig oprettede ingeniørordning under Socialministeriet er fastlagt et lavere honorar end det sædvanlige efter Ingeniørforeningens normer, hvilket (ligesom ved fastsættelsen af de kgl. bygningsinspektørers honorar) er sket ud fra det naturlige ræsonnement, at der kan påregnes en vis stadighed i virksomheden og en vis ensartethed i opgaverne. Måske vil en nyordning af ingeniørvæsenet således åbne en mulighed for besparelse.

Når vi ovenfor har berørt, at de arkitekter, der bygger for Staten, bør have intim tilknytning til *Bygningsdirektoratet*, har vi ikke alene tænkt på en opretholdelse af den nuværende tilstand, men vi har regnet med en tilpasning af direktoratet efter de ændrede forhold. Vi anser det for givet, at en decentralisering af byggevæsenet må følges med en udvikling af centralorganet, hvis ordningen skal blive rationel. Foruden de opgaver, direktoratet nu har, vil der sikkert, når byggeriet spredes, i stigende grad blive stillet forventninger til direktoratet som stedet, hvor erfaringer indsamles og nyttiggøres. Udbygget på denne måde vil et sådant organ være af stor værdi som støtte for statens arkitekter på en række områder. Eksempelvis kan der gives vejledning ved afholdelse af bygningssyn, ved affattelse af protokoller, ved udførelse og opbevaring af tegninger, ved løsning af almindelige forekommende opgaver — blandt andet tjenesteboliger, — og ved fastsættelse af vedligeholdelsesbeløb. Ligeledes bør direktoratet indhente oplysninger om byggepriser og om nye materialer og konstruktioner og meddele arkitekterne resultaterne.

I henhold til foranstående vil vi foreslå, at man efter forudgående forberedelse anlægger Statens bygningsvæsen således:

1) Bygningsdirektoratet tilpasses til de ændrede forhold og ved omlægningen sker der en forbedring af de os omtalte områder (haverne, møblerne, ingeniørbistanden).

2) Til ledelse af den egentlige byggevirkosomhed ansættes — med passende fordeling i landet — det nødvendige antal bygningsinspektører (statsarkitekter) med konduktører. Herunder hører de arter af statsbygninger, der ikke er nævnt under nedenstående pkt. 4.

3) Til varetagelse af følgende opgaver ansættes — ligeledes fordelt ud over landet — det nødvendige antal amtsarkitekter med personale:

Behandling af sager vedrørende statslån til boligbyggeri (herunder lån til landarbejderboliger og boliger til aldersrentemodtagere, for hvilke områder der er lovgivet særskilt);

behandling af sager vedrørende dispensationer fra bygningslove og bygningsreglementer;

vejledning for kommunerne ved udarbejdelse af byplaner;

vejledning for amtsrådene ved godkendelse af bygningsreglementer og byplaner;

behandling af sager vedrørende fordeling af byggematerialer;

rådgivning for amts-skoledirektionerne ved godkendelse af tegninger til folkeskolebygninger;